

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranger. 9'00 id. id.
Pagant per any, una pesseta de rebuza

EL POBLE: CATALA

DIRECTOR-GERENT
PERE OROMINAS
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
BARCELONA
CARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERS
TELÈFONS
Redacció, 723 - Imprempta, 2,208

ANY VIII NÚM. 2.275

BARCELONA, DIJOUS, 1 JUNY DE 1911

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

LA SENOYETA
AURELIA QUER Y CLAPÉS
MORÍ CRISTIANAMENT EL DIA 27 DE MAIG ÚLTIM
A L'EDAT DE 22 ANYS
(Q. H. G. H.)
Sos afegits pares don Joan y donya Josepa, germans Josep, Joan, Ramon (ausents) y Eduard, germanes polítiques donya Francisca Durban y donya Palmira Quer (ausentes), oncles, oncles polítics, nevots, cosins y demés parents, al recordar a sos amics y coneguts tan dolorosa perduda, els preguen la tinguin present en llurs oracions y se serveixin assistir als funerals que, en sufragi de l'ànima de la finada, se celebraran demà divendres, a les deu, a l'Església parroquial de Santa Maria del Mar.
Agraint l'assistència, el dol se dona per despendit
NO'S CONVIDA PARTICULARMENT

Dr. M. CAMPS VIES URINÀRIES Y MALALTIES SECRETES. — S'APLICA EL 609.
De 11 a 1 y de 3 a 5. Econòmica, de 7 a 9 nit. FUSTERIA, 2 Y 4, 1ER

Dr. CASTELLARNAU VIES URINÀRIES. — MALALTIES SECRETES
Rambla del Centre, 11, principal.

Vichy Catalan
— BALNEARI DE PRIMER ORDE. — TEMPORADA DE PRIMER DE MAIG A 30 D'OCTUBRE —
Situat entre l'estació y el poble de Caldes de Malavella (Girona). Telèfon de la xarxa de Girona combinada amb la xarxa de Barcelona. Distància de Barcelona: En tren lleuger, 2 hores, 30 m.; en tren correu, 3 hores. Aigües miner-medicinals, termals de 60 graus, alcalines, bicarbonat-sodiques. Sense rival per a reuma, la diabetes, y les afeccions de l'estómac, fetge y melena. — Grans comoditats y servei esmerat en totes les seves dependències.
Administració: Rambla de les Flors, 18, entressol. — Barcelona

Bàscules-Caixes
Pibernat pera Cabals
Avinyó, 8-10

La personalitat De Madrid estant DE CATALUNYA

En la sessió d'abans d'ahir, la Diputació de Barcelona aprovà, amb els vots de tots els diputats presents, llevat dels radicals, una proposició que quedà definitivament redactada de la següent manera:

«Primer. Reiterar l'afirmació que en altres ocasions expressava de la personalitat de Catalunya, l'aspiració a un organisme que la representi sense perjudici de la subsistència de les actuals organitzacions o de les que en el futur puguin substituir-se.

Segon. Recomandar al president de la Diputació que inviti a les demés Diputacions catalanes a formular les bases d'un projecte d'organisme comú encarregat de portar a terme les obres públiques y els serveis de cultura y beneficència que als catalans interessin, projecte que deuria estar sotmès a discussió y aprovació de les Diputacions, els representants de les quals l'hagin formulat.

Tercer. Comunicar aquests acords al Govern y als representants en Cortes per Catalunya.»

De tot cor ens felicitem de l'aprovació de la proposició transcrita. Els nostres conregionalistes la volaren y EL POBLE CATALA s'hi adherí. La nostra satisfacció serà encara més grossa si, com es d'espe- rar, les altres tres Diputacions catalanes aproven una proposició igual o semblant. Fent de manera que l'opinió acompanyi amb el seu entusiasme els acords, aquests poden tenir una considerable transcendència.

El detall més remarcable de l'acord de la Diputació barcelonina és que l'han votat els diputats de l'Unió Catalana, els federals, els conservadors y els liberals. Votaren en contra els radicals; però després d'haver fet declaracions d'autonomia y de federalisme, que intentaren conciliar en una deixada y descolorida proposició.

No comparim, emperò, la extraordinària alegria que ahir manifestava «la Veu de Catalunya» pel fet d'haver conseguit la proposició dels vots dels conservadors y dels liberals. És evident que'l vot d'aquests respon més als compromisos de la seva aliança amb els regionalistes a la Diputació, que a conviccions sinceres. Estem lluny de considerar com una conquesta decisiva aquests vots de conservadors o mauristes y de liberals don Canalejas o don Moret. No som pessimistes; però tampoc volem enganyarnos infantilmente a nostres mateixos.

Reconèixer la personalitat de Catalunya, admetre un organisme català, ja és alguna cosa. Però no representa, pera els centralistes, cap concessió efectiva a l'autonomia catalana. Que aquests senyors diàctics concetin el seu pensar en lo relatiu a les reivindicacions autonòmiques de Catalunya — llengua, dret, hisenda, justícia, ensenyansa, etcètera — y vorem que accepten, de tot això, una mica més de res.

La proposició votada ens sembla bé. No's hem extranyat gaire que's diàctics l'hagin votada. No es cap miracle. Ni creiem que's vots del senyor Bartrina, Barata, Marí, Amiguet y Alegre hagin fet avançar l'obra catalana un pas de gegant, com escriu «la Veu». Han de ser uns altres els qui fassin donar aquest pas.

La salvatjada carlista al Congrés Discurs del senyor Miró y Trepal

Madrid, 31, 5 tarde

El senyor MIRO comença a explicar la seva anunciada interpellació sobre's successos de Sant Feliu de Llobregat.

Diu que ve a portar al Parlament l'eco dolorit de la comarca que ha vist desenrotllar els sagments successos.

Allí no han lluitat dues fraccions polítiques, pera veure quina d'elles adquiriria més adeptes a les seves idees, sinó que hi han anat a lluitar amb les armes a la mà dos partits pera veure quin d'ells era més valent.

Aquestes lluites estan causant greu danys a aquella comarca.

Diu que's successos, segons li han manifestat persones que'n foren testimonis presencials, varen ocórrer tal com els han referit la major part de diaris de Barcelona. A dir veritat, així és, sinó més a la realitat dels fets la versió de «El Progreso» que la de «El Correo Catalán».

Manifesta que les lluites entre aquests dos partits, el radical y el tradicionalista, perjudiquen extraordinàriament la vida industrial y social de Catalunya.

Crida l'atenció del Govern y del Parlament sobre això, perquè ells són els qui poden remediari, però no's remediari si no se fa que els autors materials dels fets no treguin els rigors de la justícia. Solament cau en els rigors de la justícia sobre la massa anònima.

Els successos quedaran impunes y els autors morals seguiran disfrutant de la impunitat.

S'extranya de que un diputat radical digués l'altre dia en el Parlament que l'única responsable era'l governador civil.

Aquest complí amb el seu deure; conferencià amb l'arcalde de Sant Feliu y adoptà quantes mesures de previsió eren necessàries.

El senyor SALABERRY: Hi envia deu guardes civils.

El senyor MIRO: Això se contesta dient que's carlins no arribaven a 500 y els radicals a 300. Quantes vegades 25 civils han dominat manifestacions de 2.000 ciutadans!

(Diversos diputats de la majoria: Moltes.)

El senyor BARROSO: Y eren 50 els guardes civils.

El senyor MIRO: Les autoritats disposaren que retornessin a Barcelona a distintes hores carlins y radicals.

Aquests acabaren precipitadament el miting, pera poder retornar al tren de les 3, complint l'orde governatiu. Ademés anaven acompanyats de la guarda civil, recorren l'itinerari indicat per l'arcalde.

Afirma que'l lloc ont se varen fer tots els carlins a l'agredir als radicals, no pot utilitzar-se sense un plan preconcebut y ben meditat.

Explica les condicions veritablement dramàtiques de la casa en construcció que s'ont dispararen els carlins, és impossible d'improvisar preparar unes trinxeres y altres obres de defensa que s'han trobat a la casa. Dels soterranis y d'un vuid de la tapia disposaren els carlins.

El senyor SALABERRY interromp y se produeix un escàndol per les protestes dels republicans y de la majoria.

El senyor SORIANO diu assassins als carlins y aquests protesten airadament.

Madrid, 31, 9'15 nit

El senyor MIRO segueix dient que's carlins anaven proveïts de tota classe d'armes, inclosos d'aquestes armes que despedassaren pera assegar més a la víctima. Moltes de les armes foren trobades y recollides per les autoritats.

Manifesta que la topada entre carlins y radicals no pogué ésser casual, perquè aquests assistien a un miting en el que parlava don Dalmacio Iglesias y els segons se dirigien a la estació. Com estaven els carlins a l'aguardar el camí de la estació?

El partit carlí celebrava un aplau per beneir una bandera. Allí el poder dels carlins, no sols en la capital, sinó en tot el districte, és insignificant. Allí sols han alcançat tot lo més 70 vots. Per lo tant no's deixava sentir molt la necessitat en els carlins.

ECOS

CARNET D'AVUI.—A dos quarts de dinar: Sessió de l'Ajuntament.—A les deu del vespre: Conferència del senyor Montoliu (C.) a l'A. E. P.

—
EN Rusiñol és a Roma. «Este content» —escriu.—Tinc una sala pera's meus dotze quadros, els quals per cert estan molt ben colocats y amb molt bona llum. En Rusiñol afegeix: «El pabelló espanyol en flux, més flux que'l de Barcelona, però an aquell ningú ho diu».

Al revés que aquí. Se veu que la crítica obeeix també a condicions climatològiques, històriques y culturals, y el cantares clares, gros defecte segons en «Xenius», és una prova més de la nacionalitat catalana.

—
DESDE'l dissapte d'aquesta setmana «la Campana de Gracia» comensarà la publicació d'un interessant folletó, titulat «L'italia clerical y aristocràtica al segle XVIII». Bona pensada, ara que davant d'una pel·lícula que exhibeix la criminal energia d'un papa, els camolots du rols aixecant els seus punys.

L'obra està traduïda y arreglada—y en Miró y Folguera, el fort escriptor enterat de totes les coses. Són les cartes que sobre Italia va escriure en Carles Brousse, president del tribunal de Dijon, carres curioses, incisives, que en Miró sabiament ha meto-disat.

—
DIES enera's va parlar de la fundació d'un teatre català de nova planta. Se tractava d'una societat per accions, que procediria a la reforma absoluta del Teatre Romea, portant l'impacable reforma a la constitució interna del nou teatre.

El somni d'un matí de primavera. La societat no ha passat d'embarionaria, Romea permanixerà arenc y llegendarí, pel seu cenari desil·lustrat totes les companyies, formades amb tota la bona voluntat possible,

Una frase y un comentari

Parlant dels fets de Sant Feliu de Llobregat, l'orgue central del carlisme, «El Correo Español», diu desvergonyidament:

«Arrancar la bolna de un niño jaimista cuesta cinco muertos y cuarenta heridos.»

An aquesta frase repugnant, «El País» té poca's justos comentaris següents:

«Esa frase, digna de escribirse en la hoja de una navaja de Albacete, descubre toda la psicología del jaimismo.

Un partido capaz de ufanarse, por su órgano en la prensa, de que una simple falta, el arrancarse a un niño—¡pobre niño!—la bolna, ha sido castigada con cinco muertos y cuarenta heridos, está en lo moral tan bajo como el gruppo, como el homicida vulgar que mata por 10 céntimos, por una copa de vino, por una mirada, por un pisotón...»

En honor den Clará

Demà, a les nou del vespre, tindrà lloc a la Maison Dorée'l banquet organitzat en honor den Clará. Hi parlaran en nom dels escriptors en Joan Maragall y en nom dels artistes en Josep Llimona.

Fins demà al mitgdia podran adquirir a la nostra administració les contrassenyes pera assistir al banquet, el preu de les quals es de 10 pessetes. Passada aquella hora, continuará obrerta l'inscripció en la Maison Dorée.

Carruatges venturers de totes classes, se venen. Raó: Rbla. de Catalunya, 86, pertrquer. De 11 a 12.

Dr. Farreras VERTRELL-COR
CONSELL GENT, 345, 1ER

La gesta de les vergonyes (EL COR ALS LLAVIS)

En mitg de les grans agitacions populars, hi ha una missió que sembla reservada als homes de seny y es barreja serenes paraules de pau a les irades paraules de protesta, dirigint cap a vianants de legalitat aquells moviments que menassen certar un derivatiu en una transgressió del dret o en una pertorbació de l'orde.

Però, a voltes, aquestes actituds serenes se prenen per alguns com a vergonyants encobriments de covardies. «Recomaneu prudencia», sol dir-se,—perquè no gauseu arrostrar les responsabilitats d'una campanya d'agitació y així les honrades intencions dels homes se veuen maledades en el comentari tendenciosos y censurades per la crítica partidista, y aquell esforç honrat devé una maledicció que cau damunt d'aquell que sols tingué l'intenció de treballar pel bé del poble.

Mes, jo crec que no han pas d'esser tot paraules de serenitat en aquests moments de lluita, si entenem per serenitat l'apartament de tot element passional en el judici. Hi han moments en que l'apassionament entorbeix l'idea, però n'hi han d'altres en que la sinceritat reclama una forta correntia de sentiment que brolli sense mitjancers y que vagi directament del cor a la ploma.

Creuria renegar de la meua condició de jove si, en mi, la prudència fos prou forta pera deturar la meua consciència o pera tòrcer la meua ploma. Mai l'habilitat ha sigut patrimoni de la gent jove; mai la conveniència ha nati en un cor de vint anys. Tenim un pit ont tot ideal hi arrela, ont tot amor hi fructifica, ont tota passió hi brama, y el dia que fassi falta ferlo cunrasa pera la Llibertat menassada, que no's busquin pas a casa fent càlculs, sinó en les files dels homes honrats que saben lo que val un ideal y com se defensa quan el cas arriba.

A la jornada sagrada de Sant Feliu, vull posarhi un comentari de jove.

Ens hem equivocat. Què ho fa? No podem pas cercar la causa de l'erro en moltes intencions ni en actituds perverses. A la nostra inexperiència política, qui sab si a la nostra honradesa tan oposada al principi magnànic de l'habilitisme, se deu el creixement, l'existència d'un perill pera la nostra terra lliberal. Nosaltres som uns homes en els que domina més l'element sentimental que'l reflexiu; això fa que seguim els batges del cor sense consultar massa les afirmacions del pensament. Y amb sentiment tot sol, encara que la norma de vida sigui estrictament honrada, no's pot fer política al segle XX.

L'agitació, la passió momentània, l'instint irreflexiu, l'exuberancia sentimental, són coses molt belles quan no se juga en la seva realització, l'avenir d'un poble. L'enlluernament d'un segon se sembla molt a la guerra, y novells, els catalans, joves y vells, hem passat molt de temps sense veure'nhi y sense aclarir en la nostra consciència que una desconfiança, una carriere-pensée dels nostres homes en aquells moments de forçada patriotisme de 1906, haurien evitat dies de dol a la nostra Catalunya.

Solidaritat catalana va pecar de sentimental y d'irreflexiva. Els partits, com els homes, se deixaren a la seva història y seguien una llei de fatalitat que aquella determinava. La vana quimera d'oblidar l'història sagrada del carlisme ens va dur a elegir els diputats carlins per Catalunya y a conseguir que aquesta opinió tarada tingües en la nostra terra una força que semblava definitivament defeta.

Hauré de passar molt de temps pera que els liberals catalans puguin treures de sobre l'influència fatal d'aquella desastrosa intelligència.

Una frase y un comentari

Parlant dels fets de Sant Feliu de Llobregat, l'orgue central del carlisme, «El Correo Español», diu desvergonyidament:

«Arrancar la bolna de un niño jaimista cuesta cinco muertos y cuarenta heridos.»

An aquesta frase repugnant, «El País» té poca's justos comentaris següents:

«Esa frase, digna de escribirse en la hoja de una navaja de Albacete, descubre toda la psicología del jaimismo.

Un partido capaz de ufanarse, por su órgano en la prensa, de que una simple falta, el arrancarse a un niño—¡pobre niño!—la bolna, ha sido castigada con cinco muertos y cuarenta heridos, está en lo moral tan bajo como el gruppo, como el homicida vulgar que mata por 10 céntimos, por una copa de vino, por una mirada, por un pisotón...»

En honor den Clará

Demà, a les nou del vespre, tindrà lloc a la Maison Dorée'l banquet organitzat en honor den Clará. Hi parlaran en nom dels escriptors en Joan Maragall y en nom dels artistes en Josep Llimona.

Fins demà al mitgdia podran adquirir a la nostra administració les contrassenyes pera assistir al banquet, el preu de les quals es de 10 pessetes. Passada aquella hora, continuará obrerta l'inscripció en la Maison Dorée.

Carruatges venturers de totes classes, se venen. Raó: Rbla. de Catalunya, 86, pertrquer. De 11 a 12.

Dr. Farreras VERTRELL-COR
CONSELL GENT, 345, 1ER

La gesta de les vergonyes (EL COR ALS LLAVIS)

En mitg de les grans agitacions populars, hi ha una missió que sembla reservada als homes de seny y es barreja serenes paraules de pau a les irades paraules de protesta, dirigint cap a vianants de legalitat aquells moviments que menassen certar un derivatiu en una transgressió del dret o en una pertorbació de l'orde.

Però, a voltes, aquestes actituds serenes se prenen per alguns com a vergonyants encobriments de covardies. «Recomaneu prudencia», sol dir-se,—perquè no gauseu arrostrar les responsabilitats d'una campanya d'agitació y així les honrades intencions dels homes se veuen maledades en el comentari tendenciosos y censurades per la crítica partidista, y aquell esforç honrat devé una maledicció que cau damunt d'aquell que sols tingué l'intenció de treballar pel bé del poble.

Mes, jo crec que no han pas d'esser tot paraules de serenitat en aquests moments de lluita, si entenem per serenitat l'apartament de tot element passional en el judici. Hi han moments en que l'apassionament entorbeix l'idea, però n'hi han d'altres en que la sinceritat reclama una forta correntia de sentiment que brolli sense mitjancers y que vagi directament del cor a la ploma.

Creuria renegar de la meua condició de jove si, en mi, la prudència fos prou forta pera deturar la meua consciència o pera tòrcer la meua ploma. Mai l'habilitat ha sigut patrimoni de la gent jove; mai la conveniència ha nati en un cor de vint anys. Tenim un pit ont tot ideal hi arrela, ont tot amor hi fructifica, ont tota passió hi brama, y el dia que fassi falta ferlo cunrasa pera la Llibertat menassada, que no's busquin pas a casa fent càlculs, sinó en les files dels homes honrats que saben lo que val un ideal y com se defensa quan el cas arriba.

A la jornada sagrada de Sant Feliu, vull posarhi un comentari de jove.

Ens hem equivocat. Què ho fa? No podem pas cercar la causa de l'erro en moltes intencions ni en actituds perverses. A la nostra inexperiència política, qui sab si a la nostra honradesa tan oposada al principi magnànic de l'habilitisme, se deu el creixement, l'existència d'un perill pera la nostra terra lliberal. Nosaltres som uns homes en els que domina més l'element sentimental que'l reflexiu; això fa que seguim els batges del cor sense consultar massa les afirmacions del pensament. Y amb sentiment tot sol, encara que la norma de vida sigui estrictament honrada, no's pot fer política al segle XX.

L'agitació, la passió momentània, l'instint irreflexiu, l'exuberancia sentimental, són coses molt belles quan no se juga en la seva realització, l'avenir d'un poble. L'enlluernament d'un segon se sembla molt a la guerra, y novells, els catalans, joves y vells, hem passat molt de temps sense veure'nhi y sense aclarir en la nostra consciència que una desconfiança, una carriere-pensée dels nostres homes en aquells moments de forçada patriotisme de 1906, haurien evitat dies de dol a la nostra Catalunya.

Solidaritat catalana va pecar de sentimental y d'irreflexiva. Els partits, com els homes, se deixaren a la seva història y seguien una llei de fatalitat que aquella determinava. La vana quimera d'oblidar l'història sagrada del carlisme ens va dur a elegir els diputats carlins per Catalunya y a conseguir que aquesta opinió tarada tingües en la nostra terra una força que semblava definitivament defeta.

Hauré de passar molt de temps pera que els liberals catalans puguin treures de sobre l'influència fatal d'aquella desastrosa intelligència.

ALBERT DE QUINTANA

LA VAGA DE TERRASSA

El senyor Director d'EL POBLE CATALÀ

El poble obrer de Terrassa en general se disposa a triomfar en la justa demanda que té presentada, per entendre que la raó l'assoleix.

Ningú ignora, inclosos les autoritats el per què de nostra lluita. Mentre l'autoritat governativa no ha posat altra intervenció en l'assumpte, durant el curs d'aquest, que'l de la força pública, la classe patronal, nupera per aquesta mateixa força, esgrima l'arma més inoblidable: el poble de la fam.

Nostrats, foris en la lluita i aimants del millorament de nostra classe, ens hem disposat a triomfar imposantnos tots els sacrificis. Però demostrantnos que pel poble de la fam no podran venen, direm que anem ja a establir el dinar colellet per districtes, però que tots els obrers junts, com si fossim una sola família, poguem satisfer nostres necessitats i d'aquesta manera estem disposats a sostenir la lluita per temps indefinits i quant vulguin.

Malgrat els nostres esforços per demostrar la veritat a fi de que ningú pugui dubtar de nostra raó velem que el Govern civil surten unes informacions tan equivocades o intencionades en tergiversar els fets, que si no fos per lo que publicuem quotidianament en la premsa seria falsificada la veritat de lo que succeix.

Abans d'acabar hem de repetir lo que ja hem dit. Nostra burguesia va fent tota mena de coaccions a l'objecte de poder arribar a parar les nostres màquines que encara funcionen i posar així la població en un estat d'intranquil·litat.

L'entitat patronal ha fet parar moltes seccions que no necessiten niudors, com són estams, genres de punt i altres. Això és tot. Fins a una altra. — La Comissió de Vaga. — Terrassa, 30 maig 1911.

Ahir matí estigué al Govern civil una comissió de vaguistes terrassencs havent pregat al governador que s'interessés per que els fabricants de genres de punt deixin de sostenir el «lock-out», tota vegada que no tenen niudors i poden mirar-se'l present conflicte amb tota independència.

El senyor Portela els prometé que parlaria amb l'arxibisbe de Terrassa a l'objecte de veure si podia lograr lo que li han demanat els vaguistes.

Fent conversa de la vaga, els vaguistes manifestaren al senyor Portela que a Terrassa treballaven cinc fàbriques i que'l número d'obres que hi tenien ocupació era d'uns dos mil.

Al parlar d'aquest punt amb els periodistes, el senyor Portela manifestà que la impressió que ell havia recollit d'aquella entrevista era la de que'ls obrers tenien gran interès en fer veure que'l conflicte no revestia gran importància.

Complint lo promés als obrers comissionats, el senyor Portela comunicà per telèfon, a la tarda, amb l'arxibisbe de Terrassa, al qual transmetí el preg d'aquells que a son torn el fassí present a l'entitat patronal terrassenca Institut Industrial, per a l'arxibisbe en el preg tot el seu interès.

L'arxibisbe de Sabadell don Felip Griem va visitar al senyor Portela, i li va dir que, encara que alguns vaguistes terrassencs havien demanat la cooperació dels obrers sabadellencs en la lluita que sostenen, els de Sabadell no havien intervingut en el conflicte ni per ara pensen fer-ho.

L'arxibisbe de Sabadell don Felip Griem va visitar al senyor Portela, i li va dir que, encara que alguns vaguistes terrassencs havien demanat la cooperació dels obrers sabadellencs en la lluita que sostenen, els de Sabadell no havien intervingut en el conflicte ni per ara pensen fer-ho.

L'arxibisbe de Sabadell don Felip Griem va visitar al senyor Portela, i li va dir que, encara que alguns vaguistes terrassencs havien demanat la cooperació dels obrers sabadellencs en la lluita que sostenen, els de Sabadell no havien intervingut en el conflicte ni per ara pensen fer-ho.

L'arxibisbe de Sabadell don Felip Griem va visitar al senyor Portela, i li va dir que, encara que alguns vaguistes terrassencs havien demanat la cooperació dels obrers sabadellencs en la lluita que sostenen, els de Sabadell no havien intervingut en el conflicte ni per ara pensen fer-ho.

L'arxibisbe de Sabadell don Felip Griem va visitar al senyor Portela, i li va dir que, encara que alguns vaguistes terrassencs havien demanat la cooperació dels obrers sabadellencs en la lluita que sostenen, els de Sabadell no havien intervingut en el conflicte ni per ara pensen fer-ho.

L'arxibisbe de Sabadell don Felip Griem va visitar al senyor Portela, i li va dir que, encara que alguns vaguistes terrassencs havien demanat la cooperació dels obrers sabadellencs en la lluita que sostenen, els de Sabadell no havien intervingut en el conflicte ni per ara pensen fer-ho.

L'arxibisbe de Sabadell don Felip Griem va visitar al senyor Portela, i li va dir que, encara que alguns vaguistes terrassencs havien demanat la cooperació dels obrers sabadellencs en la lluita que sostenen, els de Sabadell no havien intervingut en el conflicte ni per ara pensen fer-ho.

L'arxibisbe de Sabadell don Felip Griem va visitar al senyor Portela, i li va dir que, encara que alguns vaguistes terrassencs havien demanat la cooperació dels obrers sabadellencs en la lluita que sostenen, els de Sabadell no havien intervingut en el conflicte ni per ara pensen fer-ho.

L'arxibisbe de Sabadell don Felip Griem va visitar al senyor Portela, i li va dir que, encara que alguns vaguistes terrassencs havien demanat la cooperació dels obrers sabadellencs en la lluita que sostenen, els de Sabadell no havien intervingut en el conflicte ni per ara pensen fer-ho.

L'arxibisbe de Sabadell don Felip Griem va visitar al senyor Portela, i li va dir que, encara que alguns vaguistes terrassencs havien demanat la cooperació dels obrers sabadellencs en la lluita que sostenen, els de Sabadell no havien intervingut en el conflicte ni per ara pensen fer-ho.

L'arxibisbe de Sabadell don Felip Griem va visitar al senyor Portela, i li va dir que, encara que alguns vaguistes terrassencs havien demanat la cooperació dels obrers sabadellencs en la lluita que sostenen, els de Sabadell no havien intervingut en el conflicte ni per ara pensen fer-ho.

L'arxibisbe de Sabadell don Felip Griem va visitar al senyor Portela, i li va dir que, encara que alguns vaguistes terrassencs havien demanat la cooperació dels obrers sabadellencs en la lluita que sostenen, els de Sabadell no havien intervingut en el conflicte ni per ara pensen fer-ho.

L'arxibisbe de Sabadell don Felip Griem va visitar al senyor Portela, i li va dir que, encara que alguns vaguistes terrassencs havien demanat la cooperació dels obrers sabadellencs en la lluita que sostenen, els de Sabadell no havien intervingut en el conflicte ni per ara pensen fer-ho.

L'arxibisbe de Sabadell don Felip Griem va visitar al senyor Portela, i li va dir que, encara que alguns vaguistes terrassencs havien demanat la cooperació dels obrers sabadellencs en la lluita que sostenen, els de Sabadell no havien intervingut en el conflicte ni per ara pensen fer-ho.

L'arxibisbe de Sabadell don Felip Griem va visitar al senyor Portela, i li va dir que, encara que alguns vaguistes terrassencs havien demanat la cooperació dels obrers sabadellencs en la lluita que sostenen, els de Sabadell no havien intervingut en el conflicte ni per ara pensen fer-ho.

L'arxibisbe de Sabadell don Felip Griem va visitar al senyor Portela, i li va dir que, encara que alguns vaguistes terrassencs havien demanat la cooperació dels obrers sabadellencs en la lluita que sostenen, els de Sabadell no havien intervingut en el conflicte ni per ara pensen fer-ho.

L'arxibisbe de Sabadell don Felip Griem va visitar al senyor Portela, i li va dir que, encara que alguns vaguistes terrassencs havien demanat la cooperació dels obrers sabadellencs en la lluita que sostenen, els de Sabadell no havien intervingut en el conflicte ni per ara pensen fer-ho.

L'arxibisbe de Sabadell don Felip Griem va visitar al senyor Portela, i li va dir que, encara que alguns vaguistes terrassencs havien demanat la cooperació dels obrers sabadellencs en la lluita que sostenen, els de Sabadell no havien intervingut en el conflicte ni per ara pensen fer-ho.

L'arxibisbe de Sabadell don Felip Griem va visitar al senyor Portela, i li va dir que, encara que alguns vaguistes terrassencs havien demanat la cooperació dels obrers sabadellencs en la lluita que sostenen, els de Sabadell no havien intervingut en el conflicte ni per ara pensen fer-ho.

L'arxibisbe de Sabadell don Felip Griem va visitar al senyor Portela, i li va dir que, encara que alguns vaguistes terrassencs havien demanat la cooperació dels obrers sabadellencs en la lluita que sostenen, els de Sabadell no havien intervingut en el conflicte ni per ara pensen fer-ho.

L'arxibisbe de Sabadell don Felip Griem va visitar al senyor Portela, i li va dir que, encara que alguns vaguistes terrassencs havien demanat la cooperació dels obrers sabadellencs en la lluita que sostenen, els de Sabadell no havien intervingut en el conflicte ni per ara pensen fer-ho.

L'arxibisbe de Sabadell don Felip Griem va visitar al senyor Portela, i li va dir que, encara que alguns vaguistes terrassencs havien demanat la cooperació dels obrers sabadellencs en la lluita que sostenen, els de Sabadell no havien intervingut en el conflicte ni per ara pensen fer-ho.

L'arxibisbe de Sabadell don Felip Griem va visitar al senyor Portela, i li va dir que, encara que alguns vaguistes terrassencs havien demanat la cooperació dels obrers sabadellencs en la lluita que sostenen, els de Sabadell no havien intervingut en el conflicte ni per ara pensen fer-ho.

L'arxibisbe de Sabadell don Felip Griem va visitar al senyor Portela, i li va dir que, encara que alguns vaguistes terrassencs havien demanat la cooperació dels obrers sabadellencs en la lluita que sostenen, els de Sabadell no havien intervingut en el conflicte ni per ara pensen fer-ho.

L'arxibisbe de Sabadell don Felip Griem va visitar al senyor Portela, i li va dir que, encara que alguns vaguistes terrassencs havien demanat la cooperació dels obrers sabadellencs en la lluita que sostenen, els de Sabadell no havien intervingut en el conflicte ni per ara pensen fer-ho.

L'arxibisbe de Sabadell don Felip Griem va visitar al senyor Portela, i li va dir que, encara que alguns vaguistes terrassencs havien demanat la cooperació dels obrers sabadellencs en la lluita que sostenen, els de Sabadell no havien intervingut en el conflicte ni per ara pensen fer-ho.

L'arxibisbe de Sabadell don Felip Griem va visitar al senyor Portela, i li va dir que, encara que alguns vaguistes terrassencs havien demanat la cooperació dels obrers sabadellencs en la lluita que sostenen, els de Sabadell no havien intervingut en el conflicte ni per ara pensen fer-ho.

L'arxibisbe de Sabadell don Felip Griem va visitar al senyor Portela, i li va dir que, encara que alguns vaguistes terrassencs havien demanat la cooperació dels obrers sabadellencs en la lluita que sostenen, els de Sabadell no havien intervingut en el conflicte ni per ara pensen fer-ho.

CRONICA DE BARCELONA

EL CAS DEN CLARÀ

ENTENEMNOS

El senyor Vega y March, respectable crític d'art, que en la reunió del Jurat votà a favor de concedir el premi d'honor an en Clarà, publica en La Vanguardia un article realment extraordinari, protestant en el fons de que' fassí un banquet d'homenatge an en Clarà, banquet en el qual va inclosa, naturalment, la protesta contra'l procedir del Jurat.

El senyor Vega permetrà unes petites observacions a la seva protesta, declaradament injusta.

Fora ofèndrel suposar que'l senyor Vega votà a favor den Clarà, per altra raó que per creure que li corresponia el premi d'honor en tota justícia. Ara bé, si'l senyor Vega creu això, i som centenars i centenars els que ho creiem de la mateixa manera, ha de creure que an en Clarà, sigui per error, sigui per lo que's vulgui, se li ha fet una gran injustícia...

Per què protesta, doncs, el senyor Vega de que s'hagi pensat en desaguar a l'insigne escultor dedicantli un merescut homenatge? Què menys podem fer els que creiem que se l'ha preterit, que juntarnos en àpat fraternal entorn seu i reconfortar el seu esperit amargat per l'injustícia, oferintli testimoni de la nostra admiració, partintnos amb ell el pà i el vi asseguts a la mateixa taula?

Fa molt mal fet el senyor Vega atribuir gratuïtament l'acte que ha de celebrar-se demà vespre a combinacions polítiques. Això està molt bé que ho insinuin els que votaren contra en Clarà, però cobrir, si altra cosa no, el seu ridícul. Però'l senyor Vega no té dret a fer-ho, sobre tot tenint en compte, com es ben públic, que entorn de la taula s'asseuran personalitats de totes les tendències polítiques que lluiten a Barcelona i algunes que no militen en cap d'elles.

El banquet de demà té una sola i única finalitat, una sola i única significació. La de dir an en Clarà: — Dotze homes dels vint que constituïen el Jurat de l'Exposició han desonrat i preterit el vostre art, que porta una renovació a l'escultura nostra. Però aquests homes no són el món intel·lectual de Barcelona. Y per a que mai poguessiu creure que Barcelona no comprenia l'excelsitud i la transcendència de la vostra obra, ens hem reunit entorn vostre en aquest àpat fraternal, per que sabieu que tots nosaltres, pintors, escultors, músics, poetes, publicistes, dramaturges, pensadors, novel·listes i conductors de multituds, creiem en la vostra obra i esperem que faveu gloriós amb ella'l nom de la vostra patria.

Y res més.

Avui, com de costum de cada dijous, a la Sala Mercè se regularà un número amb opció a una bonica joguina pel sortej que celebra l'últim dijous de cada mes.

Al mateix temps la Fotografia Amadeo, Pelai, 62, regularà un número amb opció a un magnífic retrat-amplició, per lo que hi haurà un altre número premiat amb la esmentada amplició.

—Paperetes Montepius, se compren. Ff. 7.

La Cambra de Venedors dels mercats públics de Barcelona celebrà avui, a dos quarts de cinc, en son estatge, Aribau, 21, interior, assemblea general, en la qual la Junta Directiva exposarà un programa de millores per als venedors.

La Junta Directiva del Casino de Sans ha quedat constituïda novament en la següent forma:

President, don Lluís Guàrdia; vicepresident, don Eduard Pujol; comptador, don Pere Escribà; tesorero, don Pere Fabra; secretari, don Ramon Laporta; vicesecretari, don Pau Canellas; bibliotecari, don Bernat Ferré; i vocals, don Jacinto Laporta, don Josep Masabé, don Joaquim Ragon i don Joan Salat.

Notes polítiques

Convocatoria

L'Ateneu Integral Federal Socialista del districte V convoca reunió general extraordinària per avui, a les deu de la nit, per tractar d'assumptes importants de la Societat. Y se prega als socis la seva assistència.

Ateneu "Democràcia" del Districte VII

Aquesta entitat avisa a tots els correligionaris en general y als seus inscrits en particular, que ha quedat definitivament instal·lada al seu nou domicili, Aragó, 135; y se complau en convidar a tots els correligionaris a visitar l'espaiós local.

També anuncia que s'està treballant activament per l'inauguració oficial que promet esser un acte de veritable personalitat.

L'acció de la Joventut

Ans d'ant, com diguerem, se reuní la Junta directiva de la Joventut Federal Nacionalista Republicana amb les Juntes de les cinc seccions amb qu'es compartix l'entitat.

La reunió fou molt animada i interessant, exposant, cada secció, un plan de treball a fer per elles, que omplirà per força temps totes les activitats del nostre jovent.

No avensem cap d'aquests projectes, perquè a mida que's vagin realitzant ja tindrem ocasió de parlar-ne.

Acabada la reunió, se reuní separatament la Junta directiva, acordant, entre altres coses interessants, celebrar diversos actes de cultura y de propaganda política en l'Associació Republicana Autònoma de la Sagrera, els quals seran consensuats amb una conferència del president de l'entitat, nostre bon amic don Oriol Martorell.

La conferència serà donada propiament. S'entendrà també la Junta d'un importantíssim treball que'ls senyors Mallofret y Noguer, nomenats ponents en la sessió anterior de la Junta, presentaren an aquesta formulant un plan d'organització de Joventuts del nostre partit per tota Catalunya.

Donada l'importància de la ponència, la Junta acordà deixar el treball dels senyors Mallofret y Noguer a sobre la taula per vuit dies a fi de estudiarlo detingudament tots els individus de la Junta i poderlo discutir ampliament en la vinenta reunió de la mateixa, que tindrà lloc dimarts de la setmana entrant.

—La Secció de Literatura y Arts de la Joventut F. N. R. ha acordat associar-se a la festa que celebrà demà en honor de l'illustre escultor català don Josep Clarà, havent designat als seus individus senyors J. Esteve y J. Brunet i Camps per que hi assisteixin en representació de la mateixa.

A la festa en honor den Clarà hi assistirà també el president de la Joventut don Oriol Martorell.

—CASA GIROD, Rambla d'Estudis, 6. Rellores d'or Longines, hora exacta.

La Societat «El Progreso» d'obres perruqueres y barbers celebrà reunió general extraordinària avui, a les deu del vespre, en son local social, Guardia, 7, principal, per tractar de l'unió.

L'Unió y Defensa de Montepius avisa als presidents de les Societats adherides que no hagin acudit a les seves oficines per practicar les gestions necessàries a l'objecte de demanar l'exempció de l'impost sobre Drets Reals, poden comparixer en els dies vinent fins el 10 del corrent, de dos quarts de vuit a nou del vespre, al carrer de Mendizábal, 21, principal (Unió Gremial).

—SALÓ PARÉS.—Exposició Fotogràfica moderna, per Emili F. dits Napoleón.

A l'Ateneu Sindicalista, Ponent, 24, segon, avui, a dos quarts de nou del vespre, se celebrà una conferència de controvertència entre'ls senyors Menéndez y Alarcón, baix el tema «La monarquia corrompida, el partit socialista equivocació y la anarquia es una utopia».

—BRICHES, sombrero, ARCHS. 3.

NOTES DEPORTIVES

Tir de colom

El polígon que la R. A. de Cassadors té a Miramar, ha estat aquests dies animadíssim, entrenantse nombrosos tiradors per disputar-se'l premi del concurs.

Aquest concurs avui, disputantse la copa de don Alfons XIII. Després hi haurà, com cada dia, un regal per les senyores que assisteixin a les tirades.

Durant aquests dies estaran exposats els premis a la casa Schilling.

Donat el gran nombre de tiradors forasters que pendran part en el concurs y les moltes invitacions que s'han repartit, el concurs promet esser brillant.

CONFERENCIA INTERESSANT.

—Promet esserho, y forsa, la que nostre distingit amic y antic col·laborador don Cebrià de Montoliu, donarà aquest vespre a l'A. E. P., per compte de la Secció d'Estudis Socials del mateix.

El senyor Montoliu parlarà de les «Civilitats jardi», que tant beneficia l'home físicament y socialment com l'extranger y de les quals desgraciadament aquí, com tantes altres coses, desconeixem en absolut.

Per a major comprensió y amentada de la conferència del senyor Montoliu se projectaran nombrosos clixés, que han sigut enviats expressament a nostre amic per poder donar la conferència d'avui, per les més importants d'aquelles institucions existents a Alemanya, Anglaterra y altres països.

Anit en un cercle d'amics el senyor Montoliu projectà alguns dels seus clixés, la majoria en colors, resultant verament bells y interessants.

Per totes aquestes raons es indubtable que la conferència d'aquesta nit, que potser sigui la darrera del curs d'enguany de la Secció d'Estudis Socials de l'Ateneu, portarà an aquest nombrosa concurrència.

Avui hi haurà a la direcció del mercat de Sant Josep, a les onze del matí, subasta de llocs vagants.

—Avui, a les sis de la tarda, s'obrirà al públic el nou establiment de la Cooperativa «Los Progresistas Españoles» (Corts, 547).

Es aquesta nit vegada l'entitat beneficia que més discutida y encara més combatuda s'ha vist, y a pesar d'això, avui se presenta més vigorosa que mai; aquesta circumstància representa un timbre de gloria per la Societat, com resulta una nota altament simpàtica el fet d'haver satisfet als seus socis, en qualitat de socorsos, més d'un milió de pessetes en tres anys.

La nova Cooperativa, ademés d'oferir a sos consumidors múltiples seccions de queviures y begudes de tot genre, tindrà, per els socis, consultori mèdic-quirúrgic gratuït, regit per dos doctors de la facultat.

Diversos venedors del Born han formulat reclamacions contra l'acord de la comissió d'Higienda d'instalar una taula de refrescs y construir alguns llocs més.

El regidor-inspector del mercat ha donat informe en el sentit de que convé desestimar dites reclamacions.

L'Ajuntament de Tokio s'ha dirigit al de Barcelona demanant alguns dats d'estadístiques escolars.

Gran Teatre Espanyol. Baix la direcció del primer actor don Ricard Calvo, han començat els assaigs de la cèlebre obra de l'immortal Calderón de la Barca «La vida es sueño», escollida per debut, y de quin paper de «Segismundo» fa dir actor una artística creació. L'ha representada, en el passat hivern, més de trenta nits amb èxit creixent, en el Teatre Espanyol, de Madrid.

El governador civil ha publicat un bándol fixant les precaucions que s'han de pendre amb motiu de la cursa d'automòbils «Copa Barcelona» que's celebrà dimenge vinent en el circuit Vilassar-Matarró-Argentea-Vilassar.

—El matí, al llevar-se, té vistó ja llengua bruta, li fa mal olor l'hale, està bilit, té alghes de boca? Després de menjar té rois agres, gasos, pirois, desvaneciments, pesantor de cap, sorolls d'ordres, sofocació, opressió, palpitations al cor? Prengui l'EFERIN: Esomacal de Saiz de Carlos y's posarà bé.

VI Exposició Internacional d'Art

LA SETMANA NAUTICA

QUARTA JORNADA

Per fi, el sol volgué presentar una festa nàutica de les que actualment se celebren a Barcelona.

La regata d'ahir despertava, entre'ls esportmans, vivíssim interès. Si la festa no reu vencia en la regata d'ahir, contraprestant A., de Bilbao, avui ja s'hauria sabut quin del rei.

Com el temps es esplendorós a l'hora de començar la marítima cursa, els esportmans estan contentíssims esperant que alguna plla trau guanyarà y així avui se celebrà la darrera prova. Així succeí.

Patronegen les embarcacions que esmentarem en l'orde alfabètic amb que van assolir els següents resultats:

A. «Girald II», propietari el rei. Pilot, senyor Caracra.

B. «R. C. N.», del R. C. N. de San Sebastian, senyor Paridias.

C. «R. S. C.», del Real Sporting Club de Bilbao, senyor Jones.

D. «C. M. A.», (guanyador en les regates d'abans d'ahir), del Club Marítim de l'Abra (Bilbao), senyor Arana.

E. «Sanander», del R. C. de R. de Santander, senyor López Doriga.

F. «R. C. B.», del R. C. de Barcelona, senyor Aymer.

G. «Barcelona», del Real Club Nàutic de nostra ciutat, senyor Amell.

H. «Valencia», del Real Club de la germana ciutat, pel senyor Lila.

I. «Alcants», R. C. de R. d'Alcants, pel senyor J. González.

A les 10.35 en punt se donà la senyal de sortida. Les embarcacions se situaren al barlovent. La visió del comens de la regata es un espectacle magnífic. Als pocs minuts de comensada la lluita el «Girald II» avança immolablement tripulat y se col·loca en primer terme. El següent en els dats de Bilbao y paral·lelament el «R. C. B.» que va en tercer terme l'«Alcants».

En la primera volta al triangle, el «Girald II» va davant de tots, més sobradament se presenta una boirina, una espessa boirina que fa perdre el rumb a totes les embarcacions excepció feta de l'«Alcants» y del «Barcelona», els quals naturalment, s'adapten a totes les demés, amb una cursa lúcidíssima y admirable.

L'orde d'arribada dels fets al retorn de la regata, fou el següent:

«Alcants», 2 h, 6 m, 38 s.

«Barcelona», del R. C. N., 2 h, 7 m, 17 s.

«Sanander», 2 h, 8 m, 29 s.

«Valencia», 2 h, 9 m, 29 s.

C. M. A., 2 h, 15 m, 6 s.

R. C. B., 2 h, 15 m, 55 s.

Girald II, 2 h, 16 m, 34 s.

R. C. N., 2 h, 18 m, 18 s.

R. C. N., de San Sebastian, 2 h, 30 m, 4 segons.

LA SETMANA NAUTICA

QUARTA JORNADA

Per fi, el sol volgué presentar una festa nàutica de les que actualment se celebren a Barcelona.

La regata d'ahir despertava, entre'ls esportmans, vivíssim interès. Si la festa no reu vencia en la regata d'ahir, contraprestant A., de Bilbao, avui ja s'hauria sabut quin del rei.

Com el temps es esplendorós a l'hora de començar la marítima cursa, els esportmans estan contentíssims esperant que alguna plla trau guanyarà y així avui se celebrà la darrera prova. Així succeí.

Patronegen les embarcacions que esmentarem en l'orde alfabètic amb que van assolir els següents resultats:

A. «Girald II», propietari el rei. Pilot, senyor Caracra.

B. «R. C. N.», del R. C. N. de San Sebastian, senyor Paridias.

C. «R. S. C.», del Real Sporting Club de Bilbao, senyor Jones.

D. «C. M. A.», (guanyador en les regates d'abans d'ahir), del Club Marítim de l'Abra (Bilbao), senyor Arana.

E. «Sanander», del R. C. de R. de Santander, senyor López Doriga.

F. «R. C. B.», del R. C. de Barcelona, senyor Aymer.

G. «Barcelona», del Real Club Nàutic de nostra ciutat, senyor Amell.

H. «Valencia», del Real Club de la germana ciutat, pel senyor Lila.

I. «Alcants», R. C. de R. d'Alcants, pel senyor J. González.

A les 10.35 en punt se donà la senyal de sortida. Les embarcacions se situaren al barlovent. La visió del comens de la regata es un espectacle magnífic. Als pocs minuts de comensada la lluita el «Girald II» avança immolablement tripulat y se col·loca en primer terme. El següent en els dats

